

ЖИВОТ НА ЗЕМЉИ

ражећи погодно место, једно племе насели брежуљкасти крај поред реке. Било је ту у изобиљу сунца, воде, шуме, птица и дивљачи, пашњака, плодног земљишта, па вредни људи подигоше насеља, засадише воћњаке и винограде, посејаше жито, запатише стоку.

Оживе читав крај од људских гласова, песме птица, рике звери у шумама, жубора чисте воде у рекама и мирисних ветрова с ливада и шума.

Али не прође време ни колико два људска века, а тај крај осиромаше и опусте. Међу последњима напуштали су га старци, те један од њих, са завежљајем на рамену, сrete на путу светогa Саву.

– Светитељу, шта нам се ово догодило? – упита тужно.

А свети Сава, видеvши како су шуме посечене, ливаде разоране, реке запрљане, рече:

– Ваше племе заборавило је да је живот на Земљи један, као једна биљка, а човек на њој само гранчица. Пренесите наук млађима да чувају целу биљку, па ће и гране бити здраве.

